

РЕШЕНИЕ

№ 27584

гр. София, 18.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 26.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6051** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Д. Б. М. - главен експерт в отдел 01 „Оперативна готовност“ към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ при Министерство на вътрешните работи (ДОМП-МВР) срещу заповед № 8121Н-8821/21.05.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното й правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността, считано от 21.05.2024 г.

Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна и иска отмяната й. Счита, че е издадена при несъответствие с целта на закона – съкратена е 21 дена след като е била възстановена на заемана длъжност вследствие предходно уволнение. В случая действията не са подчинени на оптимизиране на щата на администрацията, а са резултат от недобросъвестно упражняване на правомощия. Налице е само формално изпълнение на съдебното решение. С предходното влязло в сила решение е прието, че жалбоподателката е във влошени отношения, предизвикани от множество подадени от нея сигнали, в които се оплаква от физическо насилие на работното си място, както и данни за извършени престъпления от Х. Х.. Когато е възстановена, е настанена в стая, в която е имало служителка, болна от хепатит, без да е предупредена за това. Жалбоподателката е подала жалба и срещу тази служителка. Изнесената информация в нейните жалби следва да бъде защитена по реда на чл. 33, ал. 1, т. 1 от Закона за

защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения – чрез изрична забрана за ответни действия. Същевременно с издаването на заповедта за уволнение е нарушена тази забрана. Твърди, че не са налице предпоставките на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл – в случая реорганизацията е насочена към конкретни служители, а не е съкратена система от функции, задължения и изисквания, нито към оптимизиране дейността на администрацията. Твърди, че заповедта е немотивирана – в нея не се съдържат фактическите основания за издаването ѝ; цитирани са документи, към които препраща, без те да са посочени по начин, позволяващ индивидуализирането им.

В писмените бележки поддържа изложеното в жалбата. Допълва, че заповедта не е мотивирана доколкото за период от 1 г. министърът е издал 12 заповеди за изменение на щатното разписание, а в заповедта за уволнение не е посочено коя точно се има предвид. Ето защо представените заповед и докладна записка не могат да се имат предвид. Искането за съкращение в щата е направено само два дена след като жалбоподателката е възстановена на заеманата длъжност. Налице е тенденциозно отношение на директора на дирекцията, видно от свидетелските показания. Описва работата си с болна от хепатит служителка, вкл. и че е поискала дезинфекция на работното място, но това не се е случило. Претендира разноски.

Ответникът – министърът на вътрешните работи оспорва жалбата. Твърди, че при разпита на допуснатия му свидетел не е допуснато да отговаря на относими въпроси. Не е поискал поправка на протокола. В писмените бележки твърди, че заповедта е мотивирана. Налице е реално съкращение в щата, обоснована от намаляване броят на основните структури по чл. 37 ЗМВР и чл. 15 ПУДМВР. Същевременно, видно от показанията на разпитаната свидетелка Р. А. се установява, че е нараснал обемът на работа в нейния отдел, поради което е предложила оптимизиране на щата. От 2020 г. е отпаднало изискването за поддържане на ДОМП на Плана за защита при бедствия за пребиваващите в сградите на МВР, при което е и отпаднало задължението на отдел 01 „Оперативна готовност“ да провежда тренировки по изпълнението на този план. Същевременно е обоснована необходимостта от още една щатна бройка в отдел „Административен“ с оглед изпълняване на функции, свързани със защита на информацията. Моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Жалбата е допустима- подадена е от надлежна страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

По фактите

Д. Б. М., преди уволнението, е заемала длъжността „главен експерт“ в отдел 01 „Оперативна готовност“ към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ /ДОМП/ при Министерство на вътрешните работи, присъден ранг: I младши,

Служебното ѝ правоотношение е било прекратено със заповед № 8121К-3829/24.04.2023г. на министъра на вътрешните работи на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността.

С решение № 6106/18.10.2023 г., постановено по адм. дело N9 4767/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 5-ти състав, потвърдено с решение № 4741/16.04.2024 г., постановено по адм. дело № 12110/2023 г. на Върховен административен съд, Второ

отделение заповед № 8121К- 3829/24.04.2023г. е отменена като незаконосъобразна. Съдът е приел, че заповедта е издадена в нарушение на принципа по чл. 6, ал. 1 от АПК за упражняване на правомощията на административния орган добросъвестно и в съответствие с преследваната от закона цел.

В изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, със заповед № 8121К-5184/29.04.2024 г., считано от 30.04.2024 г., жалбоподателката е възстановена на заеманата от нея длъжност преди издаването на отменената заповед - „главен експерт" е отдел 01 „Оперативна готовност" към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка" при МВР (ДОМП-МВР).

На 30.04.2024 г. ѝ е връчена заповед № 11977з- 84/30.04.2024 г. на ВПД директор П. П., с която ѝ е разрешен достъп единствено до входа за влизане в ДОМП-МВР; половината от коридора, осигуряващ достъп до работно помещение № 4; работно помещение № 4 и санитарен възел.

На 21.05.2024 г. на жалбоподателката е връчена оспорваната в това производство заповед № 8121К-8821/21.05.2024 г., с която отново на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл служебното ѝ правоотношение е прекратено.

Ответникът представи описаните по-долу доказателства, целящи да установят реалното съкращение в щата:

Заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, относно утвърждаване на щат на ДОМП (изменяна и допълвана), ведно със заверени копия на заповедите за изменение и допълнение, издадени в периода от 08.02.2023 г. до 21.05.2024 г. както следва от министъра на вътрешните работи:

заповед № 8121К- 972/08.02.2023 г.,
заповед № 8121К- 3791/21.04.2023 г.
заповед № 8121К- 4759/26.05.2023 г.
заповед № 8121К- 6086/27.06.2023 г.
заповед № 8121К- 6949/24.07.2023 г.
заповед № 8121К- 7650/23.08.2023 г.
заповед № 8121К- 11268/18.09.2023 г.
заповед № 8121К- 13763/04.11.2023 г.
заповед № 8121К- 15420/28.12.2023 г.
заповед № 8121К- 5060/25.04.2024 г.
заповед № 8121К- 5182/29.04.2024 г.
заповед № 8121К- 8820/21.05.2024 г.

Представено е и поименно щатно разписание на ДОМП, утвърдено със заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г., утвърдено от ВПД директор на ДОМП към 29.03.2024 г.. рег. № 11077р-903/17.05.2024 г.; поименно щатно разписание на ДОМП, утвърдено със заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г., утвърдено от ВПД директор на ДОМП към 30.04.2024 г.. рег. № 11077р-904/17.05.2024 г.; поименно щатно разписание на ДОМП, утвърдено със заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г., утвърдено от ВПД директор на ДОМП към 31.05.2024 г.. рег. № 11077р-978/31.05.2024 г.

Необходимостта от съкращение на щата се обосновава в описаните по-долу докладни записки.

Представена е докладна записка, рег. № 8121р-10255/21.05.2024 г. от директора на дирекция „Човешки ресурси", адресирана до министъра на вътрешните работи относно изменение на заповед за промяна на щата на ДОМП, на основание чл. 33, т. 9 и чл.145. ал. 1 ЗМВР, във връзка с т. 9.1 от МЗ № 8121з-214/24.02.2015 г. относно

определяне на ред за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 37 ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33.т.7 ЗМВР.

Докладна записка, рег. № 11977р-827/02.05.2024 г. от ВПД директор на ДОМП, адресирана до министъра на вътрешните работи, относно промяна в щата на ДОМП, утвърден със заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г.

Със заповед № 8121з-214/24.02.2015 г. на министъра на вътрешните работи, е определен ред за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите по чл. 37 ЗМВР и звената, създадени по реда на чл. 33. т. 7 ЗМВР.

Представени са и следните документи:

Справка за незаетите щатни бройки в ДОМП към 25.04.2024 г.. рег. № 11977р-796/25.04.2024 г., подписана от ВПД директор на ДОМП.

Справка за незаетите щатни бройки в ДОМП към 23.05.2024 г.. рег. № 11977р-936/23.05.2024 г., подписана от ВПД директор на ДОМП.

Заповед № 11977мп-4/27.01.2022 г. на министъра на вътрешните работи, относно организиране провеждането на отбранително-мобилизационната подготовка в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“. Специализираният отряд за борба с тероризма, дирекциите, административните дирекции. Академия на МВР, Медицинския институт на МВР, Националния институт по криминалистика, Института по психология, З. за вътрешен одит и З. материални проверки`01.2024 г. от началника на отдел 01 ОГ, адресирана до ВПД директор на ДОМП относно подобряване на работата на отдел 01 „Оперативна готовност“ при ДОМП.

Заповед № 11977мп-2/23.02.2023 г. на министъра на вътрешните работи, относно утвърждаване на „Функционални задължения и организационна структура“ на дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“-МВР.

Представени са и следните длъжностни характеристики:

Заверено копие на длъжностна характеристика, рег. № 11977р-2913/08.11.2022 г.. за длъжността главен експерт в отдел 01 „Оперативна готовност“ при ДОМП.

Заверено копие на длъжностна характеристика, рег. № 11977р-2914/08.11.2022 г., за длъжността главен експерт в отдел 02 „Мобилизационна готовност“ при ДОМП

Заверено копие на длъжностна характеристика, рег. № 11977р-1029/04.06.2024 г. за длъжността старши експерт (защита на класифицираната информация, административно обслужване, информация и планиране) в отдел „Административен“ при ДОМП.

Останалите доказателства ще бъдат обсъдени по-долу.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 във вр. с чл. 146 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административния акт включва проверка за компетентност на органа, спазване на административнопроизводствените правила и изискванията за форма на акта, съответствие с приложимия материален закон и с целта на закона.

По отношение на формата. Настоящият състав намира, че са спазени изискванията за писмена форма, както и за съдържание на акта.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да

съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба. Заповедта е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 3 от Правилника за устройството и дейността на МВР (ПУДМВР) ДОМП е дирекция от общата администрация на министерството по чл. 37, ал.1, т. 7 от ЗМВР. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗМВР министърът на вътрешните работи е компетентният орган, който утвърждава щатове на структурите в МВР, каквато безспорно е ДОМП.

В случая е посочено правното основание /чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл./, без да е посочен текст, в който е предвидено това основание. Съдът намира, че това нарушение не е съществено - не е от такъв характер, че да наруши или затрудни защитата на жалбоподателя.

По отношение на твърденията за липса на фактически обстоятелства. В заповедта е посочено, че е издадена във връзка със заповед за изменение на щат на дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ – МВР, утвърден с МЗ№ 8121К-4924/5.12.2016 г.

Посоченото правно основание, а именно: [чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.](#) е такова, което не изисква излагането на специални мотиви и не е свързано с определено поведение на служителя, а с политика на редуциране на длъжностите и самостоятелна преценка по целесъобразност на органа, без да е необходимо допитване или съвещаване със служителя. Затова и органът не е длъжен да посочи защо се съкращава длъжността. Ето защо настоящият състав намира, че заповедта е в достатъчна степен мотивирана.

При постановяване на заповедта не е допуснато и съществено нарушение на административно производствените правила. В закона липсва установена специфична процедура за издаване на заповед на основание [чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.](#) Единственото изискване е наличието на отправено едномесечно предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение, но това изискване не е абсолютно, доколкото неспазването на едномесечния срок на предизвестие може да бъде компенсирано с обезщетение, съгласно [чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.](#) В случая, установения от закона едномесечен срок за отправяне на предизвестие не е спазен, но в предизвестията е посочена приложимостта на възможността по [чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.](#), което е и реквизит на оспорваната заповед.

Заповедта е издадена и при спазване на заповед № 8121з-214/14.02.2015г. /л. 55/ относно определяне на ред за изготвяне на функционалните задължения, организационните структури и щатове на структурите на чл. 37 З. и звена, създадени по реда на чл. 33, т. 7 ЗМВР.

Относно прилагането на материалния закон.

Длъжност в администрацията, съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от Наредба за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (НПКДА), е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително по правоотношение, възникнало на основание на Закона за Министерството на вътрешните работи, на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България, на Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража или на Закона за дипломатическата служба, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика.

За да се приеме, че една длъжност е реално съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2

от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече:

1. не фигурира като наименование /нормативно определена позиция/ в щатното разписание на съответната администрация и
2. като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да съществуват кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези обстоятелства е на ответника като орган по назначаването, т.е. органът по назначаването носи доказателствената тежест за обстоятелството, че е извършено реално, а не фиктивно съкращаване на процесната длъжност.

При изменение на щатното разписание административният орган действа в рамките на оперативната си самостоятелност, която му дава правомощие да премахва отделни длъжности, да създава нови или да прави промени в числеността на щатните бройки с цел да подобри изпълнението на отделни функции на ведомството.

В процесния случай съдът намира, че е налице съкращение на длъжността на жалбоподателя.

На първо място, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, следва да се приеме, че щатната бройка на заеманата от жалбоподателката преди уволнение длъжност - главен експерт в отдел 01 „Оперативна готовност“ към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ при Министерство на вътрешните работи (ДОМП-МВР), е съкратена. Разкрита е нова щатна бройка – старши експерт /защита на класифицираната информация, административно обслужване, информация и планиране/“, в отдел „Административен“.

Това се установява, видно от цитираните по-горе заповед № 8121К-4924/05.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, относно утвърждаване на щат на ДОМП (изменяна и допълвана), както и заповедите за изменение и допълнение, издадени в периода от 08.02.2023 г. до 21.05.2024 г. и по-специално заповед № 8121К- 8820/21.05.2024 г. на министъра на вътрешните работи. Това се установява, видно и от цитираните по-горе поименни щатни разписания. Това се установява и от показанията на разпитаната в с.з. от 26.11.2024 г. свидетелка Р. В. А..

По отношение на втората предпоставка – съкращението на щата да е съпътствано от премахване на самата трудова функция - съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Това се установява, видно от представените длъжностна характеристика на заеманата от Д. М. длъжност „главен експерт“ и при сравнението ѝ с длъжностната характеристика на длъжността старши експерт (защита на класифицираната информация, административно обслужване, информация и планиране) в отдел „Административен“ при ДОМП, per. № 11977р-1029/04.06.2024 г. при извършване на сравнение на трудовите функции на тези две длъжности следва да се направи извод, че между тях не е налице идентичност.

Като основна цел на заеманата от жалбоподателката длъжност съгласно т. 3 от длъжностна характеристика № 11977р-2913/08.11.2022г. е да „подпомага началника на отдела по поддържане на МВР и основните структури, които обслужва в отдела в оперативна готовност за изпълнение на военновременните им задачи и в готовност за действие в кризи, бедствия и извънредни ситуации“.

Основната цел на новооткритата длъжност /т.3 от длъжностната ѝ характеристика/ включва „защита на класифицираната информация от нерегламентиран достъп и осигуряване на качествено и ефективно подпомагане на ръководителя на организационната единица ДОМП...“

Предвид изложеното следва да се приеме, както и при предходното уволнение, че формално изискванията на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл са осъществени.

По отношение спазването на изискванията на чл. 6, ал. 1 АПК, който задължава административният орган да упражнява правомощията си добросъвестно и в съответствие с преследваната от закона цел, което е самостоятелно основание за отмяна по чл. 146, т. 5 АПК. Упражняването на правомощията следва да е справедливо добросъвестно и разумно, подчинено на легитимни цели, каквито са постигане на ефективно и ефикасно функциониране на администрацията посредством оптимизиране на дейността ѝ.

Действително, заповедта за съкращение длъжността на жалбоподателката е издадена и е връчена 21 дни след възстановяването на заеманата преди уволнението длъжност. Но това обстоятелство, само по себе си, не би могло да доведе до извод за наличие на основание за отмяна на заповедта. В този смисъл, относно необходимостта от оптимизиране щатната структура на МВР, следва да се цени докладната записка от 16.1.2024 г. относно подобряване работата на отдел 01 „Оперативна готовност“ /л. 174/. В него подробно се излага състоянието на отдела значително преди възстановяването и уволнението на жалбоподателката. Изрично се сочи, че е намалял обема на работа на отдела. И въпреки продължителните отпуски на служители, не е прекъснат „ритъма“ на работата на отдела. Извършен е анализ, при който е установено, че за структурите по чл. 37 ЗМВР и чл. 15 ПУДМВР няма необходимост от изготвяне на нови планове за привеждане в готовност за работа във военно време и действия при кризи, бедствия и извънредни ситуации. Ето защо е предложено да бъде реорганизирана дейността на отдела, както и съкращаване на щатна бройка главен експерт, III младши ранг, бакалавър, ДСВО.

В този смисъл следва да се ценят и цитираните по-горе докладни записки от 2.5.2024 г. и от 21.5.2024 г. В този смисъл са и показанията на разпитаната свидетелка Р. В. А., началник на отдел „Административен“, които показания следва да се ценят предвид длъжността, която заема. От показанията на свидетелката се установява, че е нараснал обема на работа на отдела, който ръководи, вследствие на което работещите там служители са били с увеличено натоварване. От показанията на тази свидетелка, както и видно от щатите разписания се установява, че оптимизацията на работата на отдела във връзка с нарасналия обем на работа е бил продължителен процес /в този смисъл – и докладната от 16.1.2024 г./ и не се заключава единствено в тези 21 дни, в които жалбоподателката е била на работа.

По отношение на твърденията за наличие на личностна вражда. Действително, видно от мотивите на съдебното решение на АССГ, посочено по-горе, с което е

отменена предходната заповед за уволнение, е прието за установено, че между жалбоподателката и служител на ответника – прекия ѝ работодател Х. К. Х., ВПД началник на отдел 01 „Оперативна готовност“ при ДОМП, е имало личностна вражда, именно която вражда е послужила като основание за постановяване на отменената впоследствие за незаконосъобразна заповед.

Същевременно обаче не може да се приеме, че именно тази вражда в случая е послужила като основен мотив, именно тя стои в причинна връзка, без която не би бил налице този резултат - издаване на оспорената в това производство заповед за уволнение.

Установява се, че на 30.4.2024 г. жалбоподателката е възстановена на заеманата преди уволнението длъжност. На същата дата е издадена заповед № 11977з-84/30.4.2024 г., с която, поради липса на валидно разрешение за достъп до класифицирана информация, е забранен достъпът ѝ до определени зони и разрешен единствено до работно помещение № 4, коридор, осигуряващ достъп до него и тоалетна. Заповедта е издадена до получаване на разрешение за достъп. От тази заповед не може да се направи извод за тенденциозно отношение. Напротив, тя е издадена на основание чл. 38, ал. 1 Закона за защита на класифицираната информация и е в съответствие с тази норма доколкото не се установява наличие на такова валидно разрешение.

Същевременно обаче съдът намира за недоказано твърдението на жалбоподателката, че „тенденциозно“ е настанена в тази стая предвид това, че в нея е имало служителка с хепатит в нея и предвид риска от зараза. В подкрепа на тези ѝ твърдения са показанията на св. Р. М. М., който е бил служител на МВР, работел е в съседна стая, като през по-голяма част от периода, през който жалбоподателката е била на работа, той е бил в платен годишен отпуск. На следващо място, посоченото заболяване не би могло да се установи по категоричен начин от този свидетел, а предполага наличие на специални знания, както и медицински изследвания.

За пълнота следва да се отбележи, че не се установява от преписката жалбоподателката по някакъв начин да е отправяла изявления, които да са достигнали до отговорни длъжностни лица на МВР за дезинфекциране или преместване от тази стая, подкрепени с доказателства. Не се установява да е правила други изявления, с които да е направила опит за уреждане на отношенията си с работодателя във връзка с този твърдян от нея проблем, с изключение на докладна записка от 9.5.2024 г. /цитирана на л. 248 в становище на Етичната комисия/ от 22.8.2024 г. Вместо това се установява, че жалбоподателката е пуснала сигнал до Софийска районна прокуратура /така този от 13.5.2024 г., л.26/, в които е излагала тези си твърдения.

Същевременно се установява, видно от цитираното становище от 22.8.2024 г., че г-жа Б., за която се твърди, че е служителката с хепатит, е представила на комисията **отрицателно** медицинско изследване, **проведено на 16.4.2024 г.**, в Национален център по заразни и паразитни болести, отдел „Вирусология“, в Национална референтна лаборатория "Хепатитни вируси“.

Представена е и епикриза от Клиника по гастроентерология към МВР, видно от която на Т. Ц. Б. към 4.4.2024 г. е поставена диагноза други хронични хепатити. Постъпила е в клиниката за лечение на 1.4.2024 г.

Видно от отговор на Клиниката от 4.7.2024 г. Т. Б. е преболедувала в посочения период от остър хепатит „Е“, но установеният стадий е незаразен и няма опасност от заразяване на други лица. Видно и от писмо от Столична Регионална здравна инспекция, от това заболяване може да се зарази друг човек при неспазване на лична и обществена хигиена и замърсяване на водата и храната с вируса, който се отделя чрез изпражненията. Препоръчват се добри хигиенни практики и избягване консумация на храна и вода със съмнително качество.

Следва да се посочи, че видно от 3 бр. заповеди на л. 252-254 г-н Х. Х., с когото жалбоподателката е била във влошени отношения, е бил в отпуск, както следва: от 29.4.2024 г. до 2.5.2024 г. вкл.; от 7.5.2024 г. до 10.5.2024 г. вкл. и от 17.5.2024 г. до 31.5.2024 г. вкл.

Ето защо и при съвкупната преценка на събраните доказателства не може да се направи извод в подкрепа на твърденията в жалбата /за които жалбоподателката носи доказателствена тежест и която ѝ бе указана/ категоричен извод, че преди уволнението е имало тенденциозно отношение към нея и именно то е послужило, било е в пряка причинна връзка с последвалото уволнение.

Посочените доказателства, съпоставени с обсъдените по-горе в частта относно необходимостта от съкращение на щата като функция и по-специално докладната от 16.1.2024 г., не биха могли да обосноват извод, че дори и да е налице някакво „тенденциозно отношение“ към жалбоподателката /което не се и установява/, то именно това отношение е послужило като основен мотив за издаване на заповедта.

Предвид изложеното и при съвкупната преценка на доказателствата по делото съдът счита, че в случая не може да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 6, ал. 1 АПК за издаване на процесната заповед, поради което не може да се приеме, че са налице отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 2 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение от 150 лв., при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, както и извършените процесуални действия.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. М., ЕГН [ЕГН] срещу заповед № 8121Н-8821/21.05.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, поради съкращаване на длъжността, считано от 21.05.2024 г. на

заеманата преди уволнението длъжност главен експерт в отдел 01 „Оперативна готовност“ към дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ при Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Д. Б. М. да заплати на Министерството на вътрешните работи разноски по делото в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

Съдия: